

Možná, že Alfred Nobel
objevil dynamit...

172

1. ČÍSLO

2021/22

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO ŽÁKY I NEŽÁKY
ZŠ MORAŠICE

...ale my jsme ho zapálili !!!

VÍLA CORNA

Nastal podzim. A u nás na zahradě
se ubytovala víla Corna...

A v dutině starého pařezu
si nachystala prostornou spíž
na spoustu dobrůtek.

V heboučkém listí si našla měkoučkový
pohodlný pelíšek.

TEXT A FOTO: DOROTKA LAPÁČKOVÁ, 3. TŘÍDA

Prázdniny utekly jedna dvě a je tu další rok školy. Přišli noví žáci a ti staří již plně vystudovaní odešli. Přišli i noví pracovníci, jako je paní učitelka Bc. Kateřina Pavlišová a pan vychovatel Mgr. Jan Sobota a asistentka Daniela Kopecká. Ve škole je 146 žáků. Na 1. stupni je 71 žáků a na 2. stupni 75 žáků. Je předělaná učebna informatiky, kde se můžeme učit i v jiných předmětech. Družiny jsou letos rozděleny na hodně částí. První oddělení a 1. ročník má na starosti paní vychovatelka Zdena Fikejzová, 2. a 3. ročník pan vychovatel Jan Sobota, 4. a 5. ročník paní vychovatelka Stanislava Coufalová a školní klub Daniela Kopecká. Začátek roku jsme zahájili konečně pořádnou akcí: Den jazyků. Proto doufáme, že se situace nezpřísní a my si rok užijeme naplno, jako za „starých dobrých časů“. Rok bude plynout a my se těšíme na krásné nové zážitky.....

nakreslila Karolína Šiklová, 4. třída

OBSAH

PODZIM	2
TŘESK V PARDUBICÍCH	3
TAJNÝ VÝLET	4
NOVÍ PRACOVNÍCI	5
VZPOMÍNKY NA PRÁZDNINY	6-7
VAŘÍME	8
TVOŘÍME	9
ZAHRADA	10
PŘÍRODA	11
ZE ŠKOLY	12
PŘÍHODY A UDÁLOSTI	13
DRBY	14
DNY EVROPSKÝCH JAZYKŮ	15-19
KROUŽKY	20

NĚCO O TŘESKU

A teď to nejdůležitější. Je začátek roku a my připravujeme další Třesk. Potřebujeme nové redaktory a plno dalších čtenářů. Na radě nás tolik není. Také musíte mít chuť něco psát a mít z toho radost. Brát to jako zábavu a výzvu něco dokázat. Scházíme se ráno ve středu. Někdo přijde před sedmou, někdo po sedmé. Nemusíte sedět na lavičce na chodbě a ve volném čase se můžete věnovat něčemu užitečnějšímu, než „čučení“ do mobilu. Na rady je dobré chodit, protože se dozvíte, o čem je třeba psát nebo dokdy atd. Pokud se vám nechce na radu, tak dejte články paní učitelce Coufalové nebo se s ní nějak domluvte, co a jak budete psát. Také pokud tento časopis rádi čtete, upozorněte své známé a řekněte jim, ať si ho koupí, přečtou, pobaví a nechají inspirovat. Distribuce vždy chodí po třídách anebo ho můžete získat v klubu a později přečíst i na stránkách školy.

První školní družina si užívá podzimní sluníčkové dny v přírodovědném parčíku u arboreta.

FOTO: ZDENA FIKEJZOVÁ

Krásná
radnice
v Pardubicích

TŘESK v Pardubicích

Jak je známo, náš časopis Třesk je dalo by se říci taková „republiková elita mezi školními časopisy“. Kromě toho, že se jedná o jeden z nejdéle vycházejících školních časopisů u nás, můžeme se pochlubit nemálem úspěchů na všerůzných soutěžích, v různých kategoriích a rozhodně se může jednat o chloubu naší malinké vesnické školy v Morašicích. No, a díky našim úctyhodným výsledkům si nás již kdekdo v tomto oboru všiml, díky čemuž nás pozvali na nejednu akci jakožto hosty. A stejně tak tomu bylo i v tomto případě, kdy jsme byli pozváni do Pardubic, abychom zde reprezentovali náš časopis na akci zaměřené právě na téma „Tvorba školního časopisu“. No, bylo samozřejmé, že toto pozvání jsme nemohli odmítnout. Dozvěděli jsme se o tom již na letošní první schůzce Třesku. Paní učitelka nám objasnila, o jakou akci se vlastně bude jednat a řekla, že je potřeba vybrat pět reprezentantů z naší redakce. Měli to být redaktori, kteří jsou pro Třesk nejvíce významní. Koho tedy ale vybrat, nebylo ihned jasné a už vůbec ne jednoznačné. Konec konců každý z naší redakce ku tvorbě časopisu nějak přispívá a je prospěšný. Mezi vybranými byla i moje maličkost. Časopis se na akci měl nějakým způsobem představit a paní učitelka přišla s dobrým nápadem, že by to bylo dobré provést vtipnou scénkou. A jelikož jsme měli popsat tvorbu časopisu, rozhodli jsme se, že scénka bude představovat klasickou kuchařskou show, jakou známe z televize, pouze s tím rozdílem, že místo klasického pokrmu se bude připravovat Třesk a jako ingredience bude cokoliv, co je pro tvorbu našeho časopisu potřebné. Do akce zbývaly asi dva týdny, během kterých jsme scénku nacvičili. Konečně jsme byli připraveni. Ve středu 29. října jsem si tedy pořádně přivstal a dopravil se do Nových Hradů kde se naše

petice redaktorů sešla ještě za svítání na autobusovém nádraží a společně jsme nastoupili do autobusu a vyjeli do Pardubic. Cesta to byla poměrně dlouhá, ale nakonec jsme stejně zdárně dojeli do naší cílové destinace - Pardubic. Když jsme vešli dovnitř radnice, samozřejmě jsme si prohlédli luxusní interiér honosné budovy. Poté se nás ujala paní a dovedla nás do velkého sálu s pódiem a asi šesti stoly, u kterých seděli zástupci čtyř časopisů a také organizátoři akce a další hosté. Byli jsme posledními, kdo přišel. Po nějaké době akce konečně začala a to úvodním slovem paní, která celou akci uváděla. Po proslovu pozvala na pódium první zástupce časopisu, aby nám představili svou školu, školní časopis a průběh jeho tvorby. První časopis tedy pro představování zvolil formu prezentace, ve které detailně popsal nejen časopis, ale například i kdo má jakou pozici a význam v redakční radě. Zástupci dalšího časopisu zvolili stejný způsob představení, což pro mě nebylo vlastně nic překvapivého. U třetího časopisu se přiznám, že mám lidově řečeno „vokno“ a absolutně si ho nepamatuji. Každopádně důležitým faktem je to, že jsme přišli na řadu my. Že budeme mít jiný výstup než ostatní, bylo asi jasné, už když paní moderátorka řekla, že další skupina (my) si vyžádala 15minutovou přestávku. Během ní nám doprostřed pódia připravili stůl, na který jsme naaranžovali ubrus s naším logem vpředu. Připravili jsme si rekvizity a nakonec si ještě

oblékli naše vlastní trička. Právě trička byl prvek, který jsme měli pouze my, a myslím, že nám ho popravdě asi všichni mohli závidět. Bylo poznat, že členové naší pětky byli mírně nervózní. Napochodovali jsme tedy ke stolu a naše scénka s kulinářskou show započala. Hra se nám poměrně dařila. Samozřejmě by to však nebylo veřejné vystoupení, kdyby se nevyskytly komplikace. Téměř na úplném konci hry jsem myslel, že všichni ingredience už jsme přidali, ale všimnul jsem si, že Alča ještě držela v ruce jednu cedulku, takže zbývala ještě jedna ingredience. Nemohl jsem si však vzpomenout, o jakou se jedná, a tak jsem se Alče snažil naznačit, aby ji otočila, jelikož ji držela nápisem směrem ode mě. Ta mé signály nepochopila, což se jí úplně nedivím. Nakonec jsem se rozhodl zaimprovizovat a zeptat se: „Chybí ještě něco?“ Alča tedy dodala poslední ingredienci a naše scénka se dočkala zdárného konce. Nyní jsme se dočkali přestávky na již připravené občerstvení. A pak následoval program na improvizaci, což je definitivně vlastnost, která je v tomto oboru dobře využitelná. Po ní následoval další program, tentokrát o soutěži kreativního psaní a o místní knihovně. A vše to zakončil třetí program, který se tentokrát zaměřoval na velice důležité téma, a to na dezinformace. Na to, jak je poznat, jak se jim vyhnout a jak s nimi bojovat. Paní moderátorka pronesla závěrečnou řeč, během které poděkovala všem organizátorům a také nám účastníkům. Poté jsme svižným krokem opustily radnici. Cestou jsme se zastavili na Zelené bráně, čekala na nás úžasná vyhlídka na celé město z vrchu věže a vskutku se jednalo o imponující pohled. Byla to rozhodně obohacující akce, kterou i přes stres před vystoupením si myslím, že jsme si všichni užili a odnesli si z ní mnoho nových znalostí a hlavně zážitků, což je konec konců to nejdůležitější, no ne?...

Naše „pětka“
při výstupu

TAJNÝ VÝLET

Soutěž ve sběru papíru za minulý školní rok vyhrála již letošní 6. třída. Cenou byl tajný výlet do neznáma. Akce se konala 16. září. Ráno jsme se všichni sešli před školou a o půl osmé jsme vyjeli cestovním autobusem. Jela naše šestá třída, nejlepší sběrači a také pomocníci, kteří pomáhali s organizací sběru. Jela s námi paní učitelka Coufalová, paní asistentka Vosmeková a paní školnice Komínková. Když jsme vyjeli z Litomyšle, tak nám paní učitelka řekla, že jedeme do pevnosti, že je to na Moravě a že tam budeme po sobě házet bombami. To se nám velmi zamlouvalo. Asi po dvou hodinách jsme dojeli do Olomouce. Projížděli jsme centrem a mávali na lidi v tramvajích. Někteří nám to s úsměvem oplatili. Nakonec se ukázalo, že je to cílové místo. První zastavení bylo ve velkém nákupním centru Šantovka. Bylo to strašně obrovské. Spousta pater s jezdícími schody, obchodů s jídlem, s oblečením, a spousta dalších obchodů. No a teď už k samotnému cíli naší cesty. Cíl se jmenoval: Pevnost poznání. Místo, kde žije věda. Byla to dlouhá bílá budova s vědeckými expozicemi: Rozum do hrsti, Světlo a tma, Živá voda, Věda v pevnosti. Zcela nejvíc mě zaujalo planetárium. Rozdělili jsme se na tři skupiny. My šestáci jsme vyrazili do vesmíru. Vešli jsme do místnosti, kde jsme si lehli na pytle. Na kulatý strop se dataprojektorem začal promítat film Neuvěřitelný vesmír. Měli jsme pocit, že letíme v nějaké raketě. Když se vynořila Země, cítila jsem, jak nás zavalí. Proletěli jsme Saturnovými prstenci a podívali se na naši galaxii. Prostě úžasné! Po skončení jsme si mohli prohlédnout zajímavé ukázky vesmírné vědy. Viděli jsme mapu

Jsme pořádná parta!

Země s velkým množstvím obíhajících satelitů, postavili jsme se na váhu, která nám ukázala, kolik vážíme na jaké planetě, různé kamery nám ukazovaly, jakou máme teplotu, kde máme žíly, jak se můžeme opálit... Další úkol byl vyrobit krabičku na bombu. Byla z papíru, který jsme měli postříkat strašně smradlavými barvami. Hned poté jsme šli do laboratoře za dvěma chemičkami. Seznámily nás se zařízením chemické laboratoře a zde jsme začali vyrábět bombu. Do misky jsme dali vše potřebné k výrobě šumivé bomby. Vše jsme zamíchali, dali do formiček, vyndali a nechali ztvrdnout. Bombu jsme nakonec odpálili doma ve vaně. V dalších expozicích jsme si mohli prohlédnout třeba oko, do kterého, když jste vlezli, tak jste pozorovali, co se tam děje. Nebo mozek a jeho funkce, velké vyndavací zuby, sedačku u zubaře i s jejím ovládním, cvičení pro kosmonauty. To jste si sedli na sedačku a ta se s vámi točila do všech stran. Procházeli jsme přírodními modely. Nejlepší bylo tvarování krajiny pískem. Stavěli jsme si kopce, pozorovali jejich vrstevnice, v údolí byla voda, z kopce tekla láva... Byl čas na konec. Ještě jsme se povozili výtahem a znovu přes Šantovku jsme dorazili k autobusu. Chvilí po cestě přšelo, ale nejlepší zakončení výletu byl zpěv v autobuse.

Sbírejte sběr a pomáhejte s organizací sběru paní učitelce a můžete příště také vyrazit. Už teď v říjnu bude další kolo sběru.

Alena Kuřová, 6. třída

Co to vidí oko mé...?

Jedna kapka elixíru...

Zasloužená medaile

NOVÍ PRACOVNÍCI

Proč jste si vybrala tuto práci?

V loni jsem zde byla na praxi, líbilo se mi tu. A pak mi pan ředitel nabídl tuto práci.

Jak se vám líbí u nás ve škole?

Chodila jsem sem jako žačka, takže se mi zde líbí.

Jak vás baví tato práce?

Ve škole pracuji jako asistentka i jako vychovatelka. Každá tato pozice vyžaduje trošku jinou náplň. Baví mě obě tyto práce.

Jak dlouho tuto práci děláte?

Nastoupila jsem v tomto školním roce, tudíž je pro mě vše nové a jsem stále tak trochu nováčkem.

Jaké máte koníčky?

Já se ve volném čase věnuji jezdeckví. V zimě, kdy je brzo tma, zalezu do postele a čtu si.

PANÍ ASISTENTKA A VYCHOVATELKA Daniela Kopecká

PAN VYCHOVATEL Jan Sobota

Proč jste si vybral tuto práci?

Nejdříve jsem pracoval ve škole, kde jsem vyučoval tělocvik a pracovní vyučování. Pak jsem dělal párového učitele, a pak jsem v Litomyšli vyučoval tělocvik.

Jak se vám líbí u nás ve škole?

Líbí se mi tato škola, má pěkné prostředí a je taková pěkně historická.

Proč jste si vybral tuto školu?

Moje první škola byla v Zámrsku. Líbí se mi prostředí vesnických škol. Hlavním důvodem byl pan ředitel, protože s ním byla dobrá spolupráce.

Jaké máte koníčky?

Volejbal, lezení po skalách, chování po horách, pak to jsou ruční práce, třeba vyřezávání ze dřeva a pletení z proutí.

Proč jste si vybrala naši školu?

Rozeslala jsem životopisy a pan ředitel mi odpověděl. Byla jsem pozvána, ať se přijdu podívat. Nejvíce se mi líbilo, že je to škola na vesnici a oproti městu je tu méně žáků.

Jak máte ráda tuto práci?

Učím teprve prvním rokem. Myslím, že je brzo na hodnocení. Práci mám ráda a jsem moc ráda, když žáci spolupracují a když si z hodiny něco odnesou.

Proč jste chtěla dělat tuto práci?

Dá se říci, že to byla náhoda, protože jsem chtěla studovat práva a zároveň studovat v Praze. Dostala jsem se na práva do Olomouce a na pedagogickou fakultu v Praze. Vybrala jsem si Prahu, a tedy i možnost stát se učitelkou. Tak doufám, že to byl dobrý výběr. Moje babička byla také učitelkou, takže doufám, že jsem po ní podědila talent.

Jak se vám líbí u nás ve škole?

Zatím se mi zde líbí. Je zde hodně akcí a také máme dobrý kolektiv. Kolegyně mi hodně pomáhají. V některých třídách se mi líbí více, protože více spolupracují. Dokonce jsem spala se šestáky ve škole, což bylo strašně fajn, protože jsem všechny více poznala a také jsme si to užili.

Jaké máte koníčky?

Ráda cestuji po Česku i po zahraničí. Ráda chodím po horách, ráda lezu na horolezecké stěny. Když je čas, tak si čtu, ráda fotím a plavu. Vyhledávám akce, kde je dobrodružství.

PANÍ UČITELKA Kateřina Pavlišová

rozhovory připravil
Filip Nantl, 7. třída

Jak jsme stavěli hrad

O prázdninách jsme byli s babičkou a dědou v Poličce v muzeu. Byla tam výstava o Janu Žižkovi. Mohli jsme si tam vyzkoušet drátěné košile, brnění, meče a kopí. Oblékali jsme si zajímavé obleky, a dokonce jsme si zkusili jízdu na dřevěném koni. V další místnosti jsme stavěli dřevěný hrad. V další části muzea byla další výstava plná her. Hráli jsme golf, kulečnick a různé skládačky, a dokonce si vyzkoušeli bitvu s tanky. Byl to moc skvělý den.

Šimon Jetmar,
4. třída

Po vysvědčení jsme vyjeli do Fajn parku. Je to obrovský park, kde je velký vodopád, který teče do rybníčku. Najdete tam Hmyzákov, Dinopark, kde jsou obří zvířata, která se hýbou i pěkně řvou. Mohli jsme si zajezdit na koních nebo zaskákat na různých trampolínách. Byl tam i obrovský strom, který mluví. Když jste dostali hlad, měli tam různé stánky, kde jste si mohli koupit jídlo i pití. Mě asi nejvíce bavily trampolíny a vodopád, ve kterém jsme si mohli smočit nohy. Moji sestru nejvíce zaujali koně. Obě jsme si užívaly jízdu v autíčkách. Ta jsme mohly i řídit. A těch různých šplhaček a skluzavek! Prostě byla to paráda a doporučujeme.

Natálie Hudečková, 4. třída

Brnění z doby
Jana Žižky

Prázdninový
pozdrav z Telče
od Hanky Bui

2. třída

MYSLIVECKÝ DĚTSKÝ DEN

V sobotu jsem se nudil. Mamka řekla, že pojedeme do Chotěnova na dětský den, ale na kole. Když jsme dorazili na místo, šel jsem kreslit, pak jsem si vyzdobil vak, pak střílel ze vzduchovky, pak jsem dělal budku, pak střílel z luku. Vyzkoušel jsem si i bludiště, kde bylo spousta obrázků zvířat. Střílel jsem z praku šiškami a taky jsme lezli po stromě. Nejlepší byla střelba z luku. Celý den byl prima, všechno mě moc bavilo a byla tam zábava.

Jakub Rejman, 4. třída

LETNÍ KINO

O prázdninách u nás v Seči promítalo letní kino. Bylo to skvělé. Mohli jste si tam koupit občerstvení a v osm hodin večer začali promítat. Já jsem se přišla podívat na Dobu ledovou. Se sestrou a s kamarádkami jsme si to moc užili.

Natálie Hudečková, 4. třída

CO JSEM DĚLALA NA TÁBOŘE S ANEŽKOU V LESE

Byl oběd a po obědě polední klid. Šly jsme s Anežkou odpočívat do lesa. Anežka mi ukázala strom na odpočinek. Jeho kořeny byly tak tlustý, že by se na nich dalo usnout. Pro hlavu tam byla taková díra, takže aby to netlačilo, tak jsme tam dali listy a zase byla pohoda. Pak jsme šly trochu dolů a zabočily jsme do houští. Byl tam zajímavý pařez. Anežka říkala, že je to její trůn. No, kdybych ho našla první já, tak by to byl záchod. Za chvíli jsme se už měli sejít na louce a jít do týpíčka.

Jana Kuřová, 3. třída

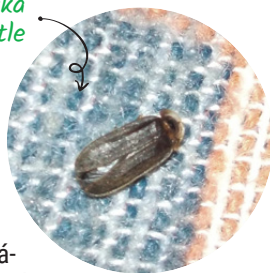
Zážitek z prázdnin

Byli jsme s rodiči a kamarády stanovat u Českých Budějovic. Do kempu jsme přijeli hodně pozdě, a tak jsme rychle postavili stan a kamarádi zaparkovali karavan. Stihli jsme se najíst a rychle spát. Druhý den jsme šli do ZOO. Tam jsme viděli všechna zvířata, co si můžete přát. Začalo pršet, a tak jsme se vraceli zpět do kempu. Pršelo a pršelo, a tak jsme hráli žolíky. Další den jsme viděli na řece loďku. Chtěli jsme ji vylovit, ale nešlo nám to. Poprosili jsme strejdu, aby nám pomohl. On ji vylovil. Adu však napadlo, abychom si nějakou vyrobili. Šli jsme na nějaké dřevo a strejda vzal sekeru a trochu dřevo osekal. Místo plachet byly listy. Když jsme ji dodělali, pustili jsme jí po vodě. Na dovolené nám hodně přšelo, tak se těšíme na lepší sluníčkovou.

Katy Čechalová, 4. třída

JAK KE MNĚ PŘILÉTLA SVĚTLUŠKA

Světluška
na světle

Povím vám jednu krásnou příhodu. Asi po desáté hodině jsme šly s Emou na táboře do stanu spát. Já větrala stan. Chystaly jsme se spát, a když jsem zalézala do spacáku, spatřila jsem něco malého svítícího, co nám létá ve stanu. Opatrně jsem to schlamstla do dlaně a položila na krabičku vedle postele. Nehýbalo se to a svítilo to decentně. Světluška. Bála jsem se, že jsem ji rozmáčkla, ale ukázalo se, že žije. Zajímavé bylo, jak zářila a pak zhasla. Bylo to něco nádherného, ale to ještě není vyvrcholení této chvíle. Světluška pak začala poletovat, až se stalo, že přistála. No, zkuste hádat kde... otevřu oči a kousek nade mnou na polštáři sedí rozzářená světluška. Takže to jsem alespoň nespala sama. Popravdě bála jsem se, abych ji v noci nezalehla nebo nerozmáčkla a nejlepší bylo to, že když jsem ji dala zpět na krabičku, tak za mnou zase přilétla. Vždy, když zaskvíla, celý stan se rozzářil. Ne skutečná to jest příroda.

POČASÍ NÁM NEPŘEJE ANEB ÚTĚK PŘED BOUŘÍ

Zase ta krásná Šumava. Tentokrát se pohybujeme na Modravě. Šli jsme na krásnou procházku okolo Roklanského potoka. Bylo krásné počasí. Slunce svítilo a bylo teplo. Potok vydával příjemný zvuk a bylo příjemně. Ušli jsme asi dva kilometry a najednou cosi slyšíme. Koukneme na nebe a je pěkně zamračené... Koukli jsme na radar a viděli jsme pěknou bouřku a liják, který se k nám valil. Otočili jsme se ke zpáteční cestě. Hřmění zesilovalo a bylo slyšet vícekrát. My šli rychleji a rychleji. Co jsme však nechápali, bylo to, že spousta turistů a cyklistů šlo dál a dál. Když jsme dorazili na Modravu do pivovaru Lyer, sedli jsme si na terasu a pozorovali v dálce tu černotu a blesky. Dali jsme si bramboračku. Byl jí teda pořádný talíř, ale byla výborná. Začalo pršet. Nejdříve né tak moc, tak jsme pod slunečníkem pořád seděli. Déšť zesiloval a někteří už odcházeli. Já jsem babičku a dědu přemlouvala, ať ještě zůstaneme. Bylo to skvělé dobrodruží. Nejhorší však bylo, když se k tomu přidal i vítr. Slunečníky se ohýbaly. Všude déšť, vítr, blesky a hromy. Měla jsem pocit, že jsem na lodi. Ani jsem nestihla dojíst polévku a snažila jsem se s malým deštníčkem

doběhnout do chaty. Vedle běžela moje babička. Děda ani neměl deštník - chudáček. Vůbec mi nevadilo, že jsem mokrá. Řekla bych, že prarodiče nebyli nadšení, ale já ano. Asi zde jsem vůbec nejvíce zmokla. V hospodě jsme ani nemohli projít, co tam najednou bylo lidí. Naštěstí jsem si našla místo u miniokénka, kde jsem pozorovala ten obrslejvák. Vyvrcholením bylo, že přestal fungovat proud. Takže tma jak... Hustý byl, jak hodně lidí mělo v ruce mobil. Asi po půl hodině jsme odjeli do naší chaty se přestrojít. Super dobrodružný výlet.

BYLI JSTE MEZI VLKY?

Vlci jsou krásná zvířata a já jsem velmi ráda za naši návštěvu vlčího areálu ve vesnici Srní na Šumavě. Ze silnice projedete na parkoviště a vydáte se cestou na kopec. Po cestě jsou cedule ohledně vlků. Najdete tam i nějaké otázky věnované šelmám. Když se vypořádáte nahoru, dostanete se k oplocení s vlky. Vydáte se po dřevěné lávce nad prostorem vlků. Byly pod námi keře, kameny, stromy, mech, roští, ale žádní vlci. Hledali jsme, ale nikde nic. Když jsme došli na konec cesty, tak tam bylo hodně lidí a hádejte, co pozorovali? Ano! Vlky! Bylo jich tam hodně. Sice nebyli dost dobře vidět, ale když jste je uviděli, měli jste obrovskou radost. Vypadali unaveně. Vyhřívali se na sluníčku a spali. Jak vidíte na fotce, vlk na nás pěkně otevíral hubu. **úúúúú...**

MEZI SOVAMI

Sovy! Nesmírně krásní ptáci. Najdete je ve vesničce Borová Lada na Šumavě nedaleko infocentra. Jdete pár metrů po dřevěné lávce a dostanete se do lesíka, kde je na kopečku velká síť, ve které létají sovy. Přes den jich moc vidět není, protože je to noční pták. Jsou dobře schované a my jsme je našli podle toho, že na ně někdo ukazoval. Jednotlivé druhy sov byly odděleny sítěmi. Obdivovat jste mohli třeba sovici sněžnou, výra velkého, sýce rousného, puštíka obecného a bělavého.

Výlet na Dolní Moravu

Natálie Hudečková, 4. třída

Jeli jsme na výlet na Dolní Moravu. Autem jsme dojeli na velké parkoviště, pak jsme pěšky vyrazili do velkého kopce, kde byl hotel a za ním už jsme viděli lanovku. Počkali jsme, až přijela, nasedli jsme. Já jsem jela s mamkou, Ema s taťkou, a abych nezapomněla na Elišku, ta jela se mnou a mamkou a za námi jel na sedadle kočár. Když jsme dojeli nahoru, šli jsme na stezku v oblacích. Je to velká rozhledna a na ní jsme se drápali po cestě. Úplně nahoře byla jakási díra ve tvaru kapky a tam byla natažena síť, bylo to asi 50 vysoko nad zemí. Já jsem to prošla, ale ségra nechtěla. Dolů jsem jela s taťkou tobogánem. Byl strašně dlouhý, ale byl super. Dole jsme si dali občerstvení a ledovou tříšť. Pak jsme sjeli dolů a šli do parku, který se jmenoval Mamutíkův. Tam byla velká horolezecká stěna. Tu jsem já vylezla celou a ségra jen do půlky. Taky jsme viděli velkého mamuta, ze kterého vedla skluzavka. Dále tam byly různé prolézačky, bobová dráha. Zajímavý byl i koutek s vodou. Bylo tam plno nádrží, trubek, závor... Voda se mohla různě přehrazovat. Na závěr jsme si v obchůdku koupili polštáře na památku.

JABLEČNÝ ŠTRŮDL

Co si dnes
připravíme?**Ingredience:**

- 250g hladké mouky
- 250g polohrubé mouky
- 250g hery/ másla
- 250ml mléka
- 1 prášek do pečiva
- 3 lžičce cukru krupice
- 6 jablek
- mletá skořice

Postup:

Nastrouháme jablka a dáme stranou. Vezmeme mísu, do které nasypeme mouky, vlažné mléko, rozehřáté máslo/heru, prášek do pečiva a cukr krupice. Mícháme do vytvoření těsta. Když máme těsto hotové, necháme ho asi hodinu odpočinout a opět propracujeme. Na čisté ploše ho rovnoměrně rozválíme. Vezmeme jablka a posypeme těsto, přidáme trochu skořice. Těsto srolujeme a na koncích přimáčkneme, aby se nám jablka nevensypala. Šišku štrůdlu dáme na plech. Troubu předehřejeme na 180 stupňů, vložíme plech se štrůdlem do trouby a pečeme dozlatova. Po vytáhnutí z trouby namažeme mlékem a přikryjeme utěrkou, po vychladnutí krájíme.

Dobrou chuť přeje Zoe Abrahamová, 8. třída

A další
dobrota?

Ema v akci: BORŮVKOVO - BANÁNOVÉ SMOOTHIE

SPOLEČNÁ SNÍDANĚ

Jednoho dne naše třídní učitelka paní Dušková navrhla, že po delší době bychom mohli celá třída opět spolu posnídat v naší třídě. Byli jsme pro. Další týden ve středu - jsme tedy ráno srazili lavice do jednoho velkého obdélníku, sestřekali židle po jeho obvodu a jali se snídat. Každý přinesl něco z domu-ať už pro sebe nebo pro třídu. Spokojeně jsem tedy seděl, jedl mé domácí sušenky, vtipkoval se spolužáky a u toho popíjel kávu. Celkově se ono ráno podle mě podařilo a neslo se v příjemné atmosféře.

Adam Lapáček, 9. třída

Ingredience:

- borůvky (mražené)
- banány
- bílá ruská zmrzlina
- vanilkový cukr
- mléko
- šlehačka

Postup:

V mixéru rozmixujte banány a borůvky, přidejte mléko a znovu rozmixujte, podle potřeby oslaďte. Připravte si skleničky, na dno skleničky dejte zmrzlinu, nalijte smoothie, ozdobte šlehačkou a můžete posypat zbylými borůvkami a cukrem. Dobrou chuť!

Ema Dvořáková, 8. třída

Děti z první třídy se učí správně stolovat

To, že bydlíme na vesnici, nás v mnoha věcech vůbec neomezuje. Jednou z věcí je třeba móda. Třeba se zaměřujete na nějaký daný styl – třeba E-girl, Soft Girl... Anebo si vezmete na sebe to, co vám padne do ruky. Zkuste třeba: když máte upnuté tričko si vzít volnější kalhoty a naopak. Pozor také na vzory. Nepřehánějte to s barevností a se vzory. Nechod'te oblečení ala „bezdomovec“. Jistě jste zaznamenali letošní sběr papíru. Právě tam proběhla úžasná přehlídka papírových modelů. Koukněte a inspirujte se.

Pavína Urválková, 8. třída

MÝDLA

Nevíte, co dát svým nejbližším nebo kamarádům? Dejte jim mejdlíčka.

Ingredience a pomůcky:

- Mýdlová hmota (v obchodě s výtvarnými potřebami)
- Vůně
- Barva
- Hrnc
- Nálevka
- Vařečka
- Špejle
- Formičky (nejlépe plastové)

**NEBEZPEČÍ
POPÁLENÍ!**

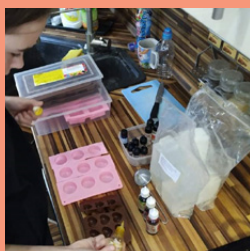
Jak na to:

Mýdlovou hmotu dáme do hrnce a začneme rozehtívat. Když se nám mýdlová hmota rozehtívá, připravíme si formy, do kterých se dá barva (1-3 kapky) a vůně (1-2 kapky). Už je rozehtátá mýdlová hmota? Jestli ano, vezmeme nálevku a opatrně nalijeme do forem a zamícháme ve formě špejlí. Poté dáme za okno nebo jen na okno a necháme ztuhnout. Je to tuhé? Jestli ano, vyloupneme z formy.

Nevíte, jak dárek předat? Já jsem mýdla vložila do mnou vytvořené papírové krabičky. Návod na výrobu krabičky můžete najít na www.wikihow.cz

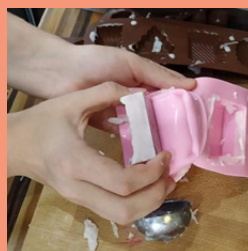
mýdlovou hmotu opatrně rozehtějeme...

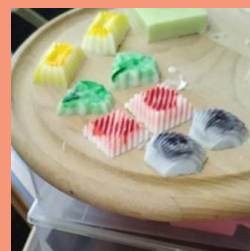
do formiček nakapeme barvu a vůni...

...potom rozehtátou mýdlovou hmotu

ztuhlá mýdla vyloupneme z formiček...

...a je hotovo!

Zoe Abrahamová, 8. třída

VŠE PRO KNIHOMOLY

Látkový obal na knihu

Záložka

Máte půjčenou nebo svoji knížku a bojíte se, abyste ji nezašpinili? Ano! Máme tu desky, které si můžete koupit na trhu nebo sešít doma. Ztrácíte stránku, kde jste skončili se čtením? Stačí si vyrobit záložku. Snadno a rychle. Já jsem si ustříhla proužek čtvrtky, pomalovala jsem ji. Pak jsem si vzala izolepu a celou jsem oblepila. Ona dlouho vydrží a vždy vám ukáže, kde jste přestali číst.

Příjemné počteníčko přeje
Zoe Abrahamová, 8. třída

PODZIM ve školní zahradě

Ano, je tu podzim, který nám sem přinesl spousta dalších krásných květin. Sice jich není mnoho, ale to nevadí. Hlavní je, že jsou tak hezké a že svoji krásu umí podat. Například se podívejte na ty růžičky. Jsou tak zářivé a příjemně rozkvetlé. Ale musím uznat, že jejich květy jsou po okrajích krapek bledé a „uschloučké.“ Dále tu máme zářivě žlutý měsíček lékařský. Je to i dobrá a účinná květinka. Už z dálky ji uvidíte svítit jako Slunce ve vesmíru na spoustu světelných let. A máme tu ještě spoustu jiných zajímavých květin, rostlin, stromů, keřů.... Přijďte se ještě podívat, než přijde zima a sníh.

Foto i text: Alena Kuřová, 6. třída

Růže

„uschloučké“ růžičky

Měsíček lékařský

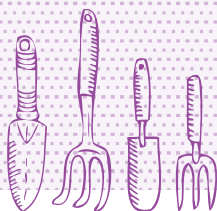
Zlatý list

Třidvacátého září byl pro mnoho dětí z naší školy normálním školním dnem, avšak ne pro pár vybraných jedinců z 6. třídy pro mladší kategorii a pro starší z 8. a 9. třídy, kteří jeli reprezentovat naši školu do záchrané stanice Pasíčka. Ráno jsme se sešli před školou a poté jsme se ze zastávky linkovým autobusem dostali do Nových Hradů, kde jsme se prošli a zopakovali jsme si naše vědomosti. O 20 minut později jsme znovu nastoupili do autobusu a dojeli jsme do Proseče, naší cílové destinace. Ze zastávky jsme došli do záchrané stanice, kde nás už nedočkavě vyhlíželi, jelikož jsme přišli pár minut před zahájením. Stanici jsme rychle prohlédli a pak již první skupina musela vyrážet. Trasa byla hezká, většinou vedla lesem a až na výjimky dobře značena. U stanovišť se často dělaly fronty a znepříjemňovalo to procházku, ale na druhou stranu jsme si mohli odpočinout, popřípadě napít, či nasvačit. U stanovišť byly otázky a různé exempláře, na které byly kladeny jiné otázky. Naše týmy si nevedly vůbec špatně a starší reprezentanti se umístili na krásném 4. místě a mladší se dokonce umístili na zaslouženém 1. místě, ovšem také s jinou školou. Ze soutěže jsme znovu jeli do Nových Hradů, kde jsme se odměnili nanukem a poté jsme s dobrou náladou a pýchou jeli domů.

Matěj Štěpán, 9. třída

POMOC NAŠÍ ZAHRADĚ

Místo hodiny ve škole jsme šli pomáhat paní zástupkyni na školní zahradu. Vzáli jsme si kbelíky a trhali jsme plevel. Někdy to nebylo jednoduché rozeznat plevel od kytek. Protože nás práce bavila, pokračovali jsme i odpoledne s družinou. Na zahradě jsme rádi, protože je to tam moc pěkné.

Michal Kovář, 4. třída

MŮJ ZDRAVÝ PEJSEK

Můj pesek žije zdravě, protože žere rajčata. Na zahradě máme foliák a v něm rajčata. On tam nenápadně vlezl a sežral tam vše, na co přišel. Ožral nejen krásná rajčata, ale i ty shnilé. Prostě se můj pesek přežral. Břicho měl větší než hlavu. Ani člověk, ani zvíře se nesmí přejíst dobrot, jinak to dopadne špatně.

Natálie Hudečková, 4. třída

Jak jsme chytili kapra Matěje

Jednou brácha Matěj jel na ryby. Chytil kapra, a když mu vydával háček, zapíchnul si ho do prstu. Mamce nešel vyndat, a tak jeli k doktorovi, ale ten měl zavřeno. Zamířili za kamarádem, který pracuje u záchranné služby. Ten mu háček z prstu hbitě vytrhl. Musel pořádně zabrat. Háček s protihrotem není snadné vyndat. Tak místo ryby jsme chytili Matěje.

Jakub Rejman, 4. třída

JAK JSEM KOŤÁTKU ZACHRÁNILA ŽIVOT

Šmudlinka

Jednoho dne jsem seděla před domem. Svítlo sluníčko a bylo krásně. Najednou jsem uslyšela podivné zvuky. Šla jsem za nimi. Odkud přicházejí? Ach ne! V sudu na vodu se topí koťátko! Mňouká z posledních sil. Honem jsem ho vytáhla a osušila. Jsem ráda, že žije. Jmenuje se Šmudlinka.

Eva Žůrková,
4. třída

Housenčí domeček

U mamky na zahrádce jsem našel housenky. S bráchou nás napadlo jim udělat domeček. Vzali jsme si průhledný plastový kbelík s víčkem, do kterého jsme vrtačkou vyvrtali díry. Do kbelíku jsme dali trávu, listy, klacky, kameny. Pak jsme opatrně přendali housenky do jejich domečku. Každý den jsme pozorovali, jak se housenky zabydleli. Jestli se vám nápad líbil, můžete si domeček pro housenky vyrobit stejně jako my.

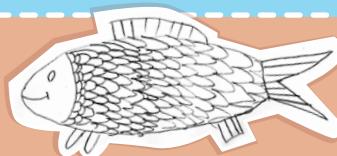
Šimon Jetmar, 4. třída

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V MORAŠICKÉM KRAVINĚ

Se školním klubem jsme šli do kravína. Konal se tam den otevřených dveří. Kravín je nově postavený a je tam opravdu hodně krav a telátek. Někteří telátka se nám tak zalíbila, že jsme jim s kamarádkami daly jména – Mája, Líza a Linda. Jsem zvědavá, jestli je při příští návštěvě rozpoznám. Mně se tam totiž moc líbilo.

Viktorie Ropková, 4. třída

Výprava na holčičí závody na Hájiště

O víkendu jsem byl s mamkou na závodech. Přijeli jsme o den dříve, abychom si mohli vylosovat místo. V sobotu ráno v 8 hodin už jsme zasedli na místě. Rozbalili jsme si rybařinu. V deset hodin jsme začali chytat. První den a noc jsme nic nechytli. Ráno to zapívalo. Byla to ryba, ale spadla z prutu, ale byla malá. Druhý den jsme už nic nechytli, ale měli jsme tousty. Ve tři hodiny odpoledne závody končily. I když jsme nic nechytli, byl to dobrý víkend. Mamka dostala růži.

Adam Brožek, 4. třída

Rozkopaný Makov

Všichni, co jste poslední dobou projížděli Makovem, jistě jste si všimli, že je celý rozkopaný. Na jaře začala rekonstrukce vodovodního potrubí, která skončí 30. září 2021. Tím se však Makov výkopů nezbaví. Právě totiž začala oprava chodníků a dvou autobusových zastávek, která by měla skončit 31. října 2021.

Jakub Rejman, 4. třída

SKORO JSME PROTANČILI NOC

Jsme v 6.třídě a přibyli nám noví žáci. V průběhu tohoto měsíce se snažíme všichni aklimatizovat. Jednoho krásného dne paní učitelku napadlo, že přespíme ve škole. Dostali jsme papírek, na kterém bylo například: začátek 1.10. od 16 hodin do soboty 2.10. do 10 hodin. S sebou bylo potřeba to nejdůležitější na spaní, ale hlavně nějaké triko na batikování. A samozřejmě večeri. Teď k samotné akci: Když jsem došla ke škole, ještě chvíli jsme čekali na ostatní. Já jsem mazala tabuli, napsala na ni vzkaz a šifru, kterou jsme pak luštili. Ještě vám prozradím místo spánku. Byla to výtvarka, tedy 9.třída. Když jsme šli batikovat, vypadalo to asi takto: nějak jsme si zašmodrchali triko a pevně ho ovázali provázkem. Pak jsme ho strčili do hrnce s barvou a solí vařit. Asi

po dvaceti minutách to paní učitelka Edlmanová vyndala, vymáchala ve vodě s octem a rozstříhala provázky. Pak jsme ho dali uschnout na zábradlí. S námi ve škole byla i paní učitelka Pavlišová, která pro nás připravila různé hry. Třeba pantomimu, o něco později jsme házeli kostkou a když někomu padla šestka, musel si rychle obléknout čepici, palčáky a lyžařské brýle a pak si mohl ukrojit čokoládu a tu sníst. Když byla řada na mě, stihla jsem si ukrojit jen maličký kousek. Pak jsme si dali naši večeri a zatančili jsme si. Večer jsme se šli projít do parku. U školy jsme si měli zahrát hru se svíčkami, ale tu nám zhatil silný vítr. Ve škole jsme pokračovali diskotékou. Také jsme uctili památku Karla Gotta jeho písničkou. Už je to dva roky, co zemřel. Škola se otřásala

v základech, když jsme zpívali píseň Vysoký jalovec. Nejlepší byla diskoteka, která z naší třídy udělala pravou diskotéku. Tancování nám prý šlo, ale už bylo pozdě a museli jsme se uložit ke spánku. V noci nás probudil nějaký medvěd se svým pisklavým chrápáním. Kluci chtěli jít spát někam jinam, ale to neprošlo. Dá se říci, že medvěda kluci povídáním a smíchem utišili. Celkem jsme toho moc nenaspali, protože po šesté ráno jsme už byli vzhůru. Kolem půl deváté přijeli rodiče. Besedovalo se a nakonec, kdo chtěl, předvedl vystoupení v podobě just dance. Akce byla super a paní učitelce moc děkujeme a doufáme, že to není naposledy.

Alena Kuřová, 6. třída

...mikiny pro deváťáky...

Kurýr nám právě přivezl „balíček“

Dárek pro pana ředitele

Devítka ve škole

Ty jsou naše!

NAŠE ŠKOLA UPGRADUJE

Dorotka Lapáčková, 4. třída

Nová třída, nové lavice a židle, a nakonec nové kohoutky! Naše škola se mění, dostáváme nové a novější věci, rok 2021 naši školu změnil. Jelikož musíme dodržovat opatření, musíme nosit roušky a dezinfikovat ruce, škola koupila lepší kohoutky a ruce se myjí o mnoho lépe. Bývalá počítačová třída je normální učebnou, počítače tam jsou, ale je jich málo, protože ostatní se rozdaly do tříd. Určitě se vám někdy stalo, že jste z toho sezení při hodině unavení. Sice tu máme nové lavice a židle, jsou pohodlnější, ale polstrované jako v knihovně nejsou! Ale to vůbec nevadí. Vypadají hezky i tak. A od kluků jsem se dozvěděla, že jsou vylepšené i chlapecké WC, ale o tom já nic nevím.:-)

Nové židle a lavice u prvňáků

Nové kohoutky pro lepší hygienu

Róóózdáváme počítačeéééé...

Pouze pro pány

Můj palec

Na konci prázdnin jsem se vracel od babičky za Svitav k druhé babičce do Morašic. Protože ve Svitavách moc práce nebylo, a i když byla neděle, tak jsem se rozhodl, že pomůžu dědovi se dřevem. Bohužel, když jsem začal rovnat dřevo ve sklepě, to největší poleno mi spadlo na pravou ruku. Byla to pěkná rána. Když jsem vytáhl ruku, zjistil jsem v bolestech, že mám fialový palec. S šilnou bolestí jsme jeli do nemocnice. Tam zjistili, že ho mám zlomený. Druhý den jsme jeli do nemocnice v Hradci Králové. Tam mi palec operovali a prst mi sešroubovali. Po sundání sádry, mě už prst nebolí, jen s ním musím cvičit. A teď už vím, že v neděli se nepracuje..)

Matyáš Mlejnek, 4. třída

U NÁS MÁME VOZÍČKÁŘE

Kamarád Matěj o prázdninách sprintoval na dětském hřišti. Sprint se nevydařil a byla z toho zlomená noha. Dost nešťastně, protože nemocnice v Litomyšli nestačila a musel jet až do Pardubic. Už se vrátil a my ho vozíme na oběd a na hřiště. Kamarád se na vozíku necítí úplně dobře, ale my se skoro pereme, kdo ho bude vozit. Není to vůbec jednoduché. Třeba najíždět nebo sjíždět z chodníku. Těžko se jezdit i v trávě. Pro nás je to dobrá zkušenost, ale nikomu tuto situaci nepřejeme.

Tomáš Bui, 5. třída

PRÁCE NA POLI

NA PODZIM SE NA POLI ZAČÍNÁ SKLÍZET KUKURČICE NA SILÁŽ. O PÁR DNŮ POZDĚJI SE JEŠTĚ KOMBAJNEM BUDE SKLÍZET KUKURČICE NA ZRNO. ZAČÍNÁ PŘÍPRAVA PŮDY PŘED SETÍM. TO JE ORBA A STRHÁVÁNÍ PŮDY KOMBINÁTOREM A NÁSLEDNĚ SETÍ ZIMNÍ PŠENICE. SEKAJÍ SE LOUKY A UKLÍZEJÍ SE NA ZIMU. SKLÍZÍ SE CUKROVÁ ŘEPA VELKÝM VYORÁVAČEM. PO VYORÁNÍ SE ODVÁŽÍ KAMIÓNY DO CUKROVARU VE VELKÉM MEZIŘÍČÍ. DÁLE SE POLE HNOJÍ PRO ZIMNÍ ORBU. POŘÁD JE CO DĚLAT.

Matyáš Mlejnek, 4. třída

PRVNÍ SETKÁNÍ devítky s prvňáky

U nás na škole je již v podstatě tradicí či dokonce samozřejmostí, že 9. třída připravuje různé akce pro celou školu jakožto hlavní organizátor. A co víc, jakožto nejstarší žactvo pomáhá těm nejmenším/nejmłodším. V uplynulých dvou školních letech se to nemohlo z důvodu pandemie moc realizovat, ale letos se rozhodlo, že se využije příležitosti a devítka skutečně bude pomáhat prvňákům. Hezkým faktem je i to, že letošní první třída čítá 20 žáků, což perfektně sedí, jelikož naše devítka má žáků stejně tolik. Každý deváták se tedy ujme jednoho prvňáka a stane se oficiálně jeho patronem. Jednoho dne se tedy celá naše třída odebrala do první třídy. Nikdo v podstatě nevěděl, co by ve skutečnosti asi měl udělat, takže jsme všichni vstoupili do třídy, slušně pozdravili a v řadě se postavili ke stěně. Paní učitelka nás představila a vysvětlila proč jsme vlastně přišli. Nakonec řekla, že každý prvňák má přijít dopředu a jed-

noho z nás si vybrat. Pochopitelně se do toho nikdo nehrnul, ale nakonec, ač stydlivě a nejistě, si každý prvňák našel svého devátáka. Seznámili jsme se tedy se svými novými společníky a společnými silami nalepili odznak našeho „patronátu,“ který jsme následně vybarvili. Během toho všeho jsme se všichni snažili o sobě navzájem něco zjistit: Co rád dělá? Odkud je? Jaký je jeho oblíbený předmět? A tak dále... Nakonec jsme se slušně rozloučili a odešli. Řekl bych, že ve výsledku jsme konec konců získali cenného společníka a onu hodinu bych prohlásil za dobře strávenou.

Adam Lapáček, 9. třída

Jak jsem střílel z luku

Šli jsme s klubem na velké hřiště. Byl tam pan vychovatel z druhé družiny a střílel s dětmi z luku. Dovolil nám, že to můžeme zkusit také. Stříleli jsme z velkého a malého luku. Já mám luk doma, takže jsem věděl, jak na to. Stříleli jsme do dálky. Já jsem střílel daleko, ale kamarádi stříleli ještě dál. Byla to velká zábava.

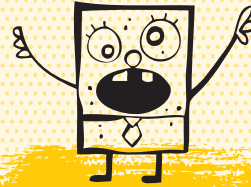
Jonáš Rovner, 4. třída

DRBY

ŽÁKYNĚ Y NESTAČÍ JEDNU TAŠKA. ONA POTŘEBUJE TOLIK MATERIÁLŮ, ŽE POTŘEBUJE TAŠKU PŘEDNÍ I ZADNÍ.

TEN STROMEČEK SE ALE PĚKNĚ NAPAPAL. CO ASI SNĚDL?

Neposlušná tabule se objevila v třídě X. Otevírá se, kdy se jí zachce. Se zavíráním to je už horší. Milá tabule pěkně potrápila paní učitelku X, která si s ní nevěděla rady. Něco napsala na tabuli a ta se otevřela. Paní učitelka ji zavřela a ona se zase otevřela...Laskaví žáčci přiskočili k tabuli a figlem zvaným houba tabuli zastavili. Snad už dostane rozum.

NEKUTEČNÉ! NA CO DNEŠNÍ VÝROBCI NEPŘIJDOU. HŘÍŠTĚ I S MÍČEM NOSIT KAŽDÝ DEN DO ŠKOLY? PARÁDA!

DRBY!

ŽÁKYNĚ X ZVOLILA VELMI POPULÁRNÍ ÚČES. STAČÍ JÍ JEN PENÁL A TROCHU PASTELEK.

Před obchodem v Olomouci jsme měli v ruce krabičku s šumicí bombou. Paní X volala na děti: „Pojďte si vzít sáček na bombu...“ Najednou jsme si všimli lidí, že se nějak divně koukají a otáčejí... Raději jsme hned akci s bombou ukončili a tiše jsme se odebrali do autobusu.

TAK BACHA! MIMOZEMŠTANÉ!!!

Procházeli jsme jeden krásný obchod s oblečením. Žákyně X spatřila nádherné modré, docela obyčejné šaty. Líbily se nám, a tak jsme je šli omrknout blíže. Koukli jsme na cenovku. A ejhle! 3000Kč. Podívali jsme se na další krásné věci, ale usoudili jsme, že tento obchod není úplně pro nás.

SKVĚLÝ ODĚV. JEDNOU JSME JEDNOHO SPOLUŽÁKA NAVLÉKLI DO TOHOTO KOSTÝMU. NA JEDNU BYTOST. PORÁDÁME TAKOVÉ AKCE. MYSLÍME, ŽE Z TOHO NEBYL NADŠEN. ŠTĚL SI TO VŮBEC VZÍT NA SEBE. ŽE NEUHÁDNETE, KDO TO JE?

UHÁDNETE OD ČEHO JSOU TYTO RUCE ZABARVENÉ?
A/ OD KRVE B/ OD BAREV C/ OD MELOUNU
D/ OD BORŮVEK E/ OD JAHOD
PRO SPRÁVNOU ODPOVĚĎ TO Z NĚKTERÝCH TĚCHTO VĚCÍ ZKUSTE A UVIDÍTE!

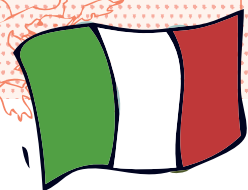
DO ŠKOLY NÁM ZAČALY CHODIT NOVÉ ŽÁKYNĚ, A TO DOKONCE DVĚ NAJEDNOU.

Letošní první celoškolská akce patřila jazykům. Jednoho zájmového dne si třídy vylosovaly jednu evropskou zemi a učitelé měli měsíc na to, aby podle možnosti určitou zemi třídám představili. Žáci si pak z nabytého učiva připravili vystoupení do tělocvičny, kde se jednotlivé třídy představily se svými zeměmi. Diváci zažili nádherné prezentace a těch zajímavostí! Dopolednem provázeli herci z dramatického kroužku. Mohli jsme spatřit Alberta Einsteina, vojvodu Napoleona Bonaparte nebo třeba youtubera Pewdiepie. Kroužek pod vedením paní učitelky Renzové se po několik týdnů scházel v pátek po obědě, aby napsal scénář, vymyslel kostýmy a nacvičil samotné představení. Nápaditosti a fantazii se přestaly klást meze a spojení pohádkové postavy z Mrazíka Ivana a prezidentky Slovenska, Zuzany Čaputové nakonec sklidilo úspěch. Čtete dále, jak se akce vydařila. Poděkovat za nápad i organizaci můžeme paní učitelce Renzové.

1. třída: ITÁLIE

SPORTOVNÍ HODINA S PRVNÁKY ANEB VÝLET DO ITÁLIE

Jak jsem již vypravoval, devítka tradičně připravuje školní akce a speciálně my jsme se stali patrony jednotlivých členů první třídy. Nebylo tedy od věci tyto dva fakty zkombinovat. Jednoduše tedy udělat akci pro prvňáky. A když se jedná zrovna o ně, rozhodli jsme se udělat akci ve sportovním nádechu. Když došlo na otázku, jakým směrem celou akci vlastně vést, jaké hry a aktivity připravit, vzpomněli jsme si na blížící se Evropský den jazyků, který se u nás na škole bude slavit. V rámci této akce si každá třída náhodně vylosovala jeden evropský národ a během jednoho měsíce se o něm různými způsoby a aktivitami dozvídala různé informace a zajímavosti. Vést onu sportovní hodinu se zaměřením na jednu konkrétní zemi se nám jevilo jako dobrý nápad, a tak bylo rozhodnuto tak učiniti. První ročník si konkrétně jako svou zemi vylosoval Itálii, což je země, na kterou se podle nás dá vymyslet mnoho dobrých her pro její kulturu, tradice a zvyky. Vymysleli jsme tedy hry související s Itálií, vyrobili všechny potřebné rekvizity a akce se konečně mohla realizovat. V onen den jsme tedy v tělocvičně připravili vše, co bylo třeba a po pár minutách už přišli prvňáci. Přivítali jsme je tedy a vysvětlili jim, jak jsme se rozhodli udělat tuto hodinu. První hrou nebo spíše úkolem tedy bylo to, že jsme se všichni chytli za ruce a tím vytvořili velkou špagetu. A v tomto uspořádání jsme museli projít připraveným slalomem, což se nakonec i všem podařilo, a dokonce jsme na konci vytvořili tvar velké spirály. Druhou soutěží bylo stavění šikmé věže ze špaget a maršmelounů. Ve všech skupinách vznikly povedené kreace a nakonec jsme si mohli bonbony sníst. Třetí soutěží byl můj osobní favorit – gladiátorský zápas. Všichni jsme utvořili velký kruh, uprostřed něho se proti sobě postavili dva bojovníci se šítem a mečem. Opravdu napínavá podívaná. A poslední soutěží bylo projít stezku po všech čtyřech za složitého střídání končetin. Nejdůležitější bylo sestavit pizzu a to se podařilo, pak jsme si zatleskali a rozloučili. Myslím, že se akce dost povedla a všichni byli spokojeni.

Adam Lapáček, 9. třída

focaccia
a minipizze

1. ŠD se také zapojila do školní akce. Zkoušeli jsme zdravít, děkovat v různých jazycích. Dětem jsem zazpívala písně v různých evropských jazycích. Jelikož 1. třída měla Itálii, pekli jsme například chléb chudých „focaccia“ [fokáčo], s černými olivami a rozmarýnem. Nyní je pochoutkou v luxusních restauracích. Připravili jsme i malé pizzy s rajčatovou omáčkou, mozzarellou a bazalkou. Chlapce hlavně zajímala auta – prohlédli jsme si italské značky aut, zjistili, jak se nazývají italské policisté, jak řidiči v Itálii jezdí. Josef a Nikolas přinesli modely aut, Max přílbu policie a bezpečnostní vesty. Děti si přinesly různé druhy slavnostního oblečení, doplňky z bižuterie a vystoupily s modely na píseň „Time to Say Goodbye“ se Sarah Brightman a Andree Bocelli.

Paní vychovatelka Fikejzová

2. třída: FRANCIE

MALÍ NÁMOŘNÍCI OBJEVUJÍ NOVOU ZEMI

Francii jsme poznávali z různých úhlů – seznámili jsme se s ní pomocí Evropského pexesa na Děčku, sledovali jsme pohádkové postavy francouzského původu – kocoura v botách, Asterixe a Obelixe, připomenuli jsme si Fantomase i mušketýry. Vyráběli jsme modely Eiffelovy věže, hráli oblíbenou francouzskou hru petanque a samozřejmě jsem se věnovali i kulinářským aktivitám – upekli jsme vynikající malé croissanty z listového těsta naplněné nugetou. Dozvěděli jsme se zajímavé informace o Paříži, pěstování levandule, nejvyšší francouzské hoře Mont Blanc, slavných francouzských automobilových značkách i o TGV – nejrychlejším vlaku v Evropě.

My jsme malí námořníci,
rozum máme pod čepicí,
ve škole se učíme,
zpíváme a cvičíme.
Máme ruce na tleskání
a dvě nohy na dupání.
Zdravíme se: „Dobrý den!“
pěkně si to užijem.

Zdraví námořníci druháci. Salut!

3. + 5. třída: ŠPANĚLSKO

NAŠE ŠPANĚLSKO

My jsme si vylosovali Španělsko. Dozvěděli jsme se o této zemi spoustu zajímavostí. Tak tedy Španělsko leží na Pyrenejském poloostrově a je to království. Při praktických činnostech jsme si vyrobili mapu. Zaujal nás malíř Picasso a hned jsme malovali jako on. Tedy kubistický portrét. Hodně populárním sportem je kopaná. Tu tam hraje každý malý kluk. Děvčata zase zaujal tanec s vějířem flamenco. Kluci si zkusili tradiční býčí zápasy. Španělé jsou usměvaví a milí lidé a v poledne dodržují siestu, tj. odpočinek. Všichni jsme se shodli, že bychom chtěli Španělsko navštívit.

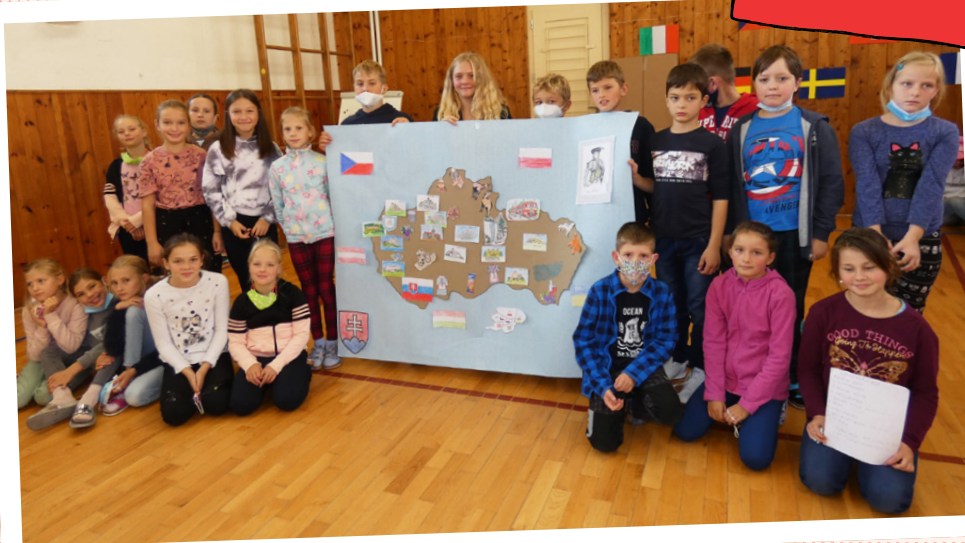
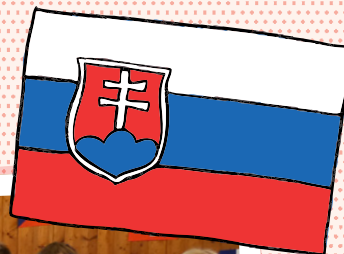
Žáci 3. a 5. třídy

Dnes to Barceloně
nandáme...!

4. třída: SLOVENSKO

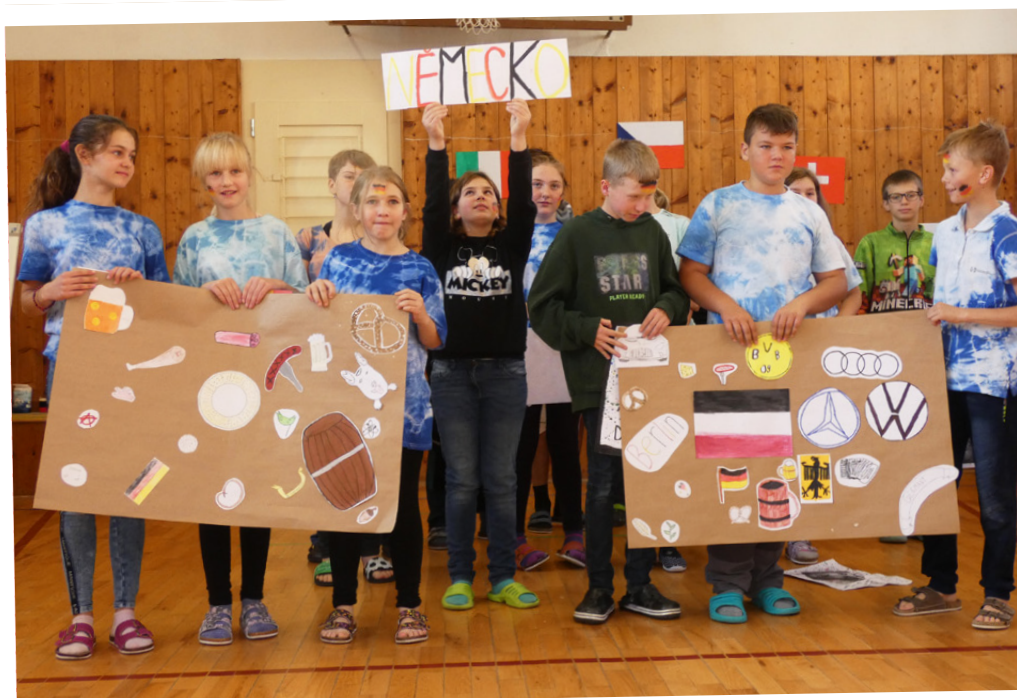
6. třída: NĚMECKO

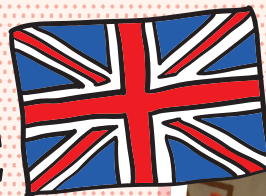

JAK JSME POZNÁVALI NĚMECKO

Ve výtvarné výchově jsme se inspirovali typicky německými symboly a vytvořili jsme výtvarnou koláž. Seznámili jsme se s německým renesančním malířem Albrechtem Dürerem a dozvěděli se spoustu informací z jeho života. Přípravy na naši zemi Německo byly celkem v pohodě. Hodně jsme se tomu věnovali ve Vo a Vz. Probírali jsme různé zvyklosti, jídelníček, vládu, ekonomii a hlavně jednotlivé spolkové země. Každý jsme si měli jednu zemi zapamatovat a něco o ní říci. Při Hv jsme začali zkoušet německou píseň Hallo, hallo, ale nakonec jsme ji nenacvičili. Místo toho paní učitelku napadlo tančit Just dance na německou písničku „Luftbaloon“. Prý proto, že nám jde tancovat, když jsme si to zkoušeli na spaní ve škole. A hlavně jsme se vyřádili na Vv, to nám šlo a hodně jsme toho namalovali, i matematika a malíře Albrechta Dürera.

Zapsala Alena Kuřová

Její Veličenstvo
královna Alžběta II.
Morašická

7. třída: VELKÁ BRITÁNIE

CO JSME ZJISTILI O ANGLII

V zeměpisu jsme luštili křížovku, povídali jsme si o známých postavách např. o Isaackovi Newtonovi, Robinovi Hoodovi. Taky jsme si povídali o fiktivní postavě Jamesi Bondovi. Dozvěděli jsme se, že:

- Anglie je monarchie;
- Spojené království se skládá ze Severního Irsku, Walesu, Anglie a Skotska;
- hlavní město Anglie je LONDÝN, Skotska EDINBURGH, Walesu CARDIFF a Severního Irsku BELFAST;
- Big Ben je název pro zvon ve věži v Londýně;
- do školy chodí od 9 hodin a zhruba ve 4 se vrací domů;
- jejich hlavní jídlo je večere a národní jídlo je fish and chips;
- měna v té zemi je libra;
- jedna ze známých památek je Tower Bridge, otevírá se kvůli lodím, které plují po Temži;
- mívají studený oběd, třeba sendvič;
- nejznámější loď Titanik se potopil na své 1. plavbě;
- ve školách nosí uniformy;
- angličtina je nejrozšířenější jazyk na světě.

ALŽBĚTA II.

Když jsme se třídou vymýšleli, co bychom na prezentaci evropských jazyků předvedli, tak mě napadlo, že bych byla za britskou královnou Alžbětu II. Tříde a paní učitelce se to líbilo. Tak jsem si začala shánět kostým a zjišťovat různé informace. Její Veličenstvo královna Alžběta II., celým jménem Elizabeth Alexandra Mary, se narodila 21. dubna 1926. Je nejvyšší představitelkou anglikánské církve. Královnou se stala ve svých 25 letech po smrti svého otce Jiřího VI. dne 6. února 1952. Jeho královská Výsost vévoda z Edinburghu Princ Philip byl manželem královny Alžběty II., zemřel 9. dubna 2021. Královna Alžběta II. je dvanáctinásobnou babičkou a vládne šestnácti nezávislým státům.

Eliška Andrlová

KRIKET NEBO FOTBAL ?

V Anglii jsou populární sporty: cricket, fotbal, pólo, rugby. Nejlepší hráči fotbalu jsou: HARRY KANE, WAYNE ROONEY. Nejznámější fotbalové kluby jsou: Arsenal, Chelsea, Liverpool, Manchester United. Anglický národní sport je kriket, ačkoli pro mnoho lidí je to fotbal. Fotbal je náš nejoblíbenější sport.

Lukáš Mach

WILLIAM SHAKESPEARE

Já jsem si připravila prezentaci o Williamu Shakespearovi. Byl to anglický dramatik, herec a básník. Dochovalo se 38 jeho her. Nejznámější je např. Romeo a Julie, Hamlet a další. Dožil se 52 let. Při literatuře jsme si četli Romeo a Julie a povídali jsme si o W. Shakespearovi. A nakonec jsme se při angličtině koukali na animovaný film Romeo and Juliet.

HALLO!
HALLO!

Karolína
Kovářová

MOJE ANGLICKÁ TELEFONNÍ BUDKA

Tvoření londýnské telefonní budky bylo docela dlouhé a namáhavé. Trvalo to tři dny, a i když se to nezdá moc dlouhé, tak zrovna pro mě to bylo dlouhé až až. Potřeboval jsem fakt hodně kartonu a díky mému tatkovci, který pracuje v Planeu elektru jsem, dostal kartonovou krabici od lednice. Dále jsem potřeboval červenou barvu, nůžky, izolepu, metr, tužku, nějaké dlouhé prkno na čáru tužkou, igelit, fixu a tavicí pistol. Někaké pití a svačinku na energii. A s chutí do toho!! Á, ještě mě bolela záda.

Sebastian Záleský, 7. třída

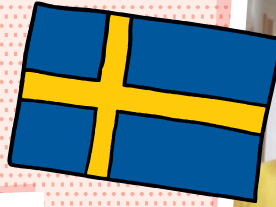
ISAAC NEWTON

S panem učitelem Kovářem jsme nacvičili scénku o Isaacu Newtonovi, protože se o něm učíme ve fyzice. Narodil se v roce 1643 a zemřel v roce 1727. Byl to matematik a fyzik. Vyslovil gravitační zákon a tom byla také naše scénka: po obědě si Isaac Newton vzal židli a šel si sednout pod strom, četl si knihu a najednou mu přímo na hlavu spadlo jablko. Začal přemýšlet, že se všechna tělesa přitahují. Byla podle něj pojmenována jednotka síly 1 newton (100g).

Sam Lapáček

8. třída: ŠVÉDSKO

SMÅKLIG
MÅLTID!

Pan Ikea servíruje typické
švédské sladké pečivo
- skořicové šneky

9. třída: RUSKO

Způsobů, jakými jsme se dozvěděli nové vědomosti a zajímavosti o Rusku, bylo poměrně hodně, takže jsem se rozhodl, že vyberu dvě, které mě bavily asi nejvíce.

1. RUSKÉ BAJKY

Asi úplně prvním způsobem, jakým jsme se věnovali Rusku, bylo čtení ruských bajek. Po dlouhé době jsme se rozhodli udělat si společnou snídani s celou třídou. Každý donesl něco pro sebe a nebo pro celou třídu. Popíjeli jsme tedy kávu, jedli a u toho jsme se jali číst ruské bajky, které donesla paní učitelka Dušková. Bajky samy o sobě jsou zajímavým čtením. Jedná se v podstatě o jakousi úvahu s ponaučením skrytým v příběhu. Každopádně to bylo docela pohodové ráno.

2. VAŘENÍ RUSKÝCH SPECIALIT

Každá země má svoje zvyky, tradice atd. A k tomu všemu také neodmyslitelně patří místní kuchyně. Receptů z Ruska je až až, což byla voda na náš mlýn. Rozhodli jsme se tedy, že jednu hodinu strávíme přípravou jídel ruského folkloru. K vidění tedy byly palačinky, lívanečky, domácí pirohy a také bramborový salát. Sice se nezajímám o ruskou gastronomii, ale stejně jsem netušil, že palačinky nebo lívanečky pocházejí právě odsud. Každopádně jsme si nakonec velice pochutnali a už samotná příprava byla opravdu sranda...

Adam B. Lapáček

Ivánek a jeho
krasavice

ПИРОГИ
{ PIROGI }

Je líbo palačinku...?

Kroužky

Hravá matematika	úterý	2. třída	p.uč. Macková
Angličtina	úterý	2. třída	p.uč. Macková
Angličtina	pondělí	1. třída	p.uč. Vanišová
Sportovní hry	středa	5. – 9. třída	p.uč. Nováková
	pátek	1. – 4. třída	p.uč. Nováková
Dřevodílna	pondělí	2. – 9. třída	p.vych. Sobota
Hudebně-pohybový	pondělí a čtvrtek	1. – 2. třída	p.vych. Fikejzová
Keramika	úterý, středa	1. – 9. třída	p.vych. Coufalová
Redakce Třesku	středa	3. – 9. třída	p.vych. Coufalová
Dramatický	pátek	4. – 9. třída	p.uč. Renzová
Čtenářský klub	středa	4. – 9. třída	p.uč. Renzová
Pythagoras	pondělí	3. – 5. třída	p.uč. Heroldová

KROUŽEK HRAVÉ MATEMATIKY

Osm šikovných druháků se schází na kroužku hravé matematiky, aby objevovali některá prostředí Hejného matematiky, zdolávali logické deskové hry, pracovali se dřevěnými stavebnicemi nebo skládali tangramy. Do školy byla pořízena magnetická stavebnice Geomag, hned jsme ji využili ke tvoření a podařily se zajímavé objekty.

p. uč. Vlasta Macková

Geomag nás baví

Nás zase baví keramika

Keramika

Už konečně začala keramika. Bylo nás tam hodně a první úkol, který jsme dostali, bylo vytvořit hřiště podle svých snů. Objevilo se tam spousta dobrých nápadů: obří lanovky, tobogány, lesní hřiště, prolejšačky. Keramika nás baví a těším se na další témata. Návrhy hřišť si můžete prohlédnout na chodbě.

Kája Kovářová, 7. třída

Třesk - časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

1. číslo XXVIII. ročníku /celkově 172. číslo
Vyšlo 25. října 2021 nákladem 40 kusů.
Redakční radu řídí Stanislava Coufalová.
Chyby likviduje paní učitelka Renzová.
Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.
Titulní stránku připravil A.D. Lapáčková, 4. třída.
Grafika: Lenka Jokešová
Distribuce: Ema Dvořáková, Alena Kuřová
Cena: 15,- Kč.

Příspěvky, nápady, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku:

Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51

e-mail: tresk.noviny@seznam.cz,

internetové stránky školy - <http://www.skolamorasice.cz/>

telefon: 461 612 774

Časopis slouží pro účely školy a vzdělávání žáků, vydává školní klub.